

Ελένη Σβορώνου

Ζητείται δικηγόρος με μουστάκια και ουρά!

Εικονογράφηση:
Mark Weinstein

Υπό την αιγίδα

Υπουργείο Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

Παιδική
Νομική
Βιβλιοθήκη

Σειρά: ΠΑΙΔΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τίτλος: Ζητείται δικηγόρος με μουστάκια και ουρά
Κείμενα: Ελένη Σβορώνου
Εικονογράφηση: Mark Weinstein
Επιμέλεια σειράς: Μαρίζα Ντεκάστρο
Επιμέλεια έκδοσης: Τζίνα Παπαντωνοπούλου - Καρατζά, Μαρίνα Τσικουρή
Καλλιτεχνική επιμέλεια: Γιάννης Μαμαλούκος

Σύμφωνα με το Ν 2121/93 για την Πνευματική Ιδιοκτησία απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοσή του σε ηλεκτρονική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή και η φωτοαντιτύπωσή του με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Υπεύθυνος Παραγωγής: Ανδρέας Μενούνος
Παραγωγή: NB Production ΓΜ220115Μ23

NΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

NΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαυρομιχάλη 23, 106 80 Αθήνα
Τ. 210 3678 800 U. www.nb.org
F. 210 3678 819 E. info@nb.org

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Αθήνα: Μαυρομιχάλη 2, 106 79 Τ. 210 3607 521
Πειραιάς: Φίλωνος 107-109, 185 36 Τ. 210 4184 212
Πάτρα: Κανάρη 15, 262 22 Τ. 2610 361 600
Θεσ/νίκη: Φράγκων 1, 546 26 Τ. 2310 532 134

ISBN 978-960-562-370-8

member of Europe's 500
dynamic enterprises

Committed to excellence

Ελένη Σβορώνου

Ζητείται δικηγόρος με μουστάκια και ουρά!

Εικονογράφηση:
Mark Weinstein

Υπό την αιγίδα

Υπουργείο Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πριν από πολλά χρόνια, μη με ρωτήσετε όμως πόσα, ξεκίνησα να βοηθάω έναν σύλλογο που μελετάει και προστατεύει τις θαλάσσιες χελώνες της Ζακύνθου. Όταν λοιπόν είδα την πρώτη θαλάσσια χελώνα να γεννάει, τα χελωνάκια να βγαίνουν από την άμμο και μια άλλη νεαρή χελώνα που είχε χτυπηθεί από καμάκι, ένιωσα ότι θα ήθελα πολύ να πάρω στο σπίτι μου όσες χελώνες έβρισκα και να τις έχω κοντά μου, ασφαλείς. Όμως το άγριο ζώο, όπως οι θαλάσσιες χελώνες, δεν έχει μεγαλώσει σε αιχμαλωσία και ζει σε κοινωνίες στην ελεύθερη φύση. Δεν είναι ζώο κατοικίδιο! Ανήκει στη φύση. Η ελευθερία του και η καλή ζωή του εξαρτάται από το πόσο εύκολα μπορεί να ζήσει μαζί με τα άλλα ζώα του είδους του, να τραφεί, να γεννήσει, να μην κινδυνεύει να χάσει την πατρίδα του. Όταν πραγματικά αγαπάμε ένα ζώο, είναι σημαντικό να ξέρουμε ότι ζει ευτυχισμένο στο δικό του και όχι σε κάποιο ξένο σπίτι.

Το βιβλίο της Ελένης Σβορώνου μας ανοίγει έναν κόσμο που πολλοί δεν γνωρίζουν: τον νομικό κόσμο των ζώων και τους ανθρώπινους νόμους που τιμάνε τα ζώα και τα προστατεύουν επειδή θέλουμε η κοινωνία μας να σέβεται τη ζωή, να αποθαρρύνει τη βία, να αγαπάει την ελευθερία.

Θεοδότα Νάντσου

Επικεφαλής πολιτικής WWF Ελλάς

Στο WWF Ελλάς,
το σπίτι και σχολείο μου

1. Μπαρμπαρόσα εναντίον Μπαρμπαρόσα

χ τα κοκαλάκια μου. Ο σβέρκος μου... Η πλάτη μου... Να πάρει! Θα πρέπει να έβλεπα εφιάλτη. Δεν εξηγείται αλλιώς. Πονάει όλο μου το κορμί. Καμιά φορά το καταλαβαίνω κι εγώ ο ίδιος. Κοιμάμαι και τρέμω ολόκληρος. Τινάζομαι, τεντώνομαι, ξαναμαζεύομαι, σκέτο μαρτύριο. Κι όμως δεν μπορώ να ανοίξω τα μάτια μου να σταματήσω το βάσανο. Λες και πρέπει να δω τη συνέχεια οπωσδήποτε. Αφού το ξέρω. Ποτέ δεν ξεκολλάνε τα άτιμα τα πόδια μου. Δεν υπακούνε. Κι εκείνος τρέχει, τρέχει καταπάνω μου, με τα κοφτερά δόντια του να γυαλίζουν και τα σάλια του να τρέχουν από το πιγούνι. Το ένα του αυτί κομμένο κι αυτό να τον κάνει ακόμη πιο τρομερό.

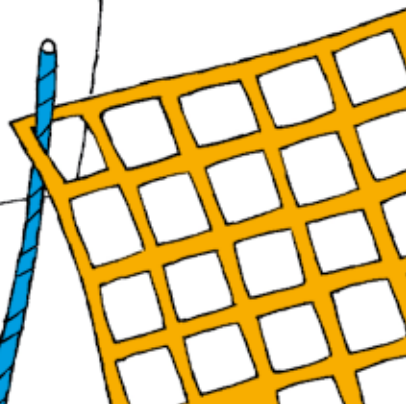
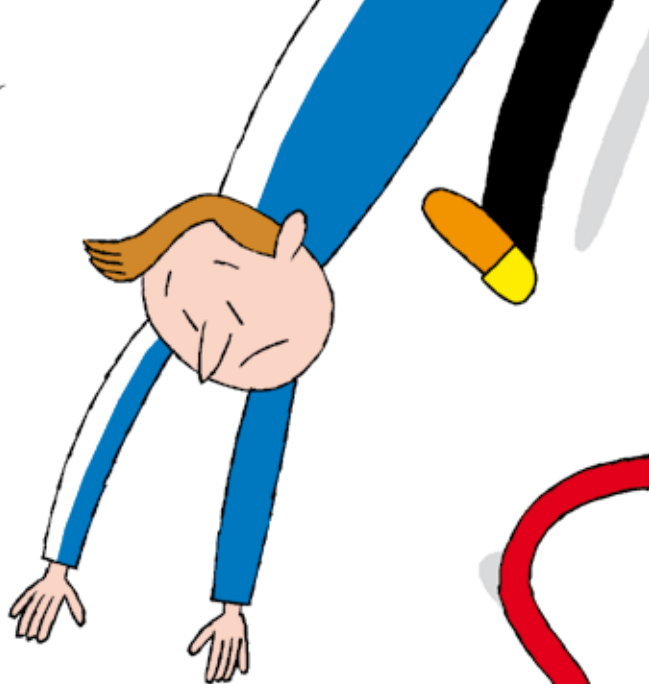
Σε μάχη λέει το έχασε. Ένας αυτός εναντίον πέντε. Κι όμως κατάφερε να τους αποκρούσει. Σκόρπισε το ασκέρι, με την ουρά στα σκέλια έφυγαν. Αυτός και με ένα πόδι να μείνει, πάλι ατρόμητος θα είναι. Λύκος σκέτος. Να τον και πλησιάζει, κι εμένα τα πόδια κολλημένα στο τσιμέντο. Κι ο πνίχτης να με πνίγει κι η Λεμονάνθη να μη λέει να καταλάβει. Πρέπει να δώσω μάχη, κοριτσάκι. Δεν ωφελεί να με τραβάς να αλλάξουμε πεζοδρόμιο. Ρεζίλι των σκυλιών με κάνεις. Πασχίζω να ξεφύγω, να ορμήσω, μα ριζώνουνε τα πέλματά μου. Ο Ατρόμητος γρυλλίζει. Πλησιάζει. Μούρη με μούρη είμαστε.

Και τότε ξυπνώ. Πάντα στο ίδιο σημείο. Άραγε θα ονειρευτώ ποτέ πως πολεμήσαμε και βγήκα νικητής; Πως πήρα την κορώνα από το χοντροκέφαλό του; Μα το μόνο που κάνω είναι να σηκώνομαι, να μυρίζω τις παντόφλες της Λεμονάνθης, τις κάλτσες της, το βιβλίο της, την Μπάρμπι, τις μπλούζες της που τις πετάει εδώ κι εκεί, ευτυχώς για μένα, κι αν είμαι τυχερός βρίσκω και το κασκόλ της κάπου εκεί κοντά και χώνω τη μουσούδα μου. Αυτό μάλιστα. Αυτό έχει τη μυρωδιά της στη σωστή δόση. Φουλ. Λεμονανθός. Έτσι μυρίζει αυτό το κορίτσι γι' αυτό τη βάφτισα έτσι. Εκείνη νομίζει ότι

τη λένε Ιωάννα. Εντάξει, έτσι τη φωνάζουν οι δικοί της, η κυρία Κεφτεδάκι και ο κύριος Σαμπουάν. Αλλά ο άνθρωπος κάνει το όνομα και όχι το ανάποδο. Εγώ λοιπόν δίνω τα σωστά ονόματα από τη μυρωδιά τους. Η κυρία Πηνελόπη, που μυρίζει κεφτεδάκια, είναι φυσικά η πρώτη που λάτρεψα. Ο κύριος Χάρης που έχει αναλάβει να με λούζει κέρδισε με το σπαθί του δυο δαγκωνιές φιλικές και ένα κατουρηματάκι στο γραφείο του, έτσι για να μάθει να με ταλαιπωρεί. Αλλά αυτά ήταν παλιά, όταν ήμουν κουτάβι. Τότε δε μου άρεσε η μυρωδιά του κοριτσιού. Λεμονανθός! Πφφφ. Μπορεί να άρεσε σε καμιά γάτα, από αυτές του σαλονιού, αλλά όχι σε μένα. Έναν γνήσιο ημίαιμο! Ωραία λέξη ε; Ημίαιμος! Έχω μάθει να μιλάω όμορφα εδώ. Θυμάμαι ακόμη, πριν με μαζέψουν από την οικοδομή και τους ασβέστες, πώς με έλεγαν τα πεκινουά και τα κανίς και οι ψηλομύτες που έβγαιναν βόλτα με παλτουδάκι και φιογκάκι στα μαλλιά (παραλίγο να πω μυαλά). Και κάτι περιλαίμια που λαμπύριζαν, για όνομα του Λύκου! Αυτά λοιπόν τα καλομαθημένα με έλεγαν μπάσταρδο. Έτσι με είπε και ο κύριος Σαμπουάν όταν με περιμάζεψε από το βαρέλι με ασβέστη μετά από τα παρακάλια της Λεμονάνθης. Μα τι παρακάλια

ήταν αυτά. Αφού τρώμαξα με τις φωνές της. Στο βαρέλι με είχε πετάξει ένας κύριος Σαπιοντομάτας. Κύριος τρόπος του λέγειν. Δεν έχω τίποτα με τη σάπια ντομάτα, στην ανάγκη την τρώω κιόλας. Αλλά να σε πετάνε στα σκουπίδια στα καλά του καθουμένου χωρίς να έχεις κάνει τίποτα, γιατί κύριος;

Όταν άκουσα λοιπόν ένα κοριτσάκι να στριγκλίζει και να έρχεται κατά πάνω μου, μόλις που κατάφερνα να βγάλω μάτια και μουσούδι έξω από τον ασβέστη, λέω μάλιστα, αυτό είναι το τέλος μου. Τέτοια στριγκλιά δεν είναι για καλό. Θα μου δώσει μία, να με στείλει στον πάτο του βαρελιού. Στα γρήγορα έδωσα μια υπόσχεση στον Άγιο Λύκο. Άμα τη βγάλω καθαρή, δε θα κοροϊδέψω ποτέ ξανά τα ψηλομύτικα που με λένε μπάσταρδο. Τα συγχωρώ. Και φαίνεται πως ο Άγιος το έκανε το θαύμα του και αντί να βρεθώ στον πάτο του βαρελιού, βρέθηκα στον αέρα, να στάζω ολόκληρος, ένα χάλι άσπρο, αλλά ανακουφισμένο. Ανέπνευσα. Κι ύστερα βρέθηκα σε μια μαλακή αγκαλιά που μύριζε λεμονανθό. Ε, ναι τότε τη λάτρεψα αυτή τη μυρωδιά. Κι όταν ένιωσα ένα χεράκι στη ράχη μου να πηγαينوέρχεται κατάλαβα τι σημαίνει χάδι. Λέξη μαγική ακόμη και για έναν πειρατή. Ακόμη και τώρα, που είμαι ένα

δυνατό και γοητευτικό αρσενικό, που βγαίνω βόλτα και οι θηλυκές μαζεύονται γύρω μου, δήθεν τυχαία, πάλι το χαδάκι της αφεντικίνας μου το θέλω. Πόσο μάλλον τότε...

Μετά τις πρώτες τσιρίδες, λοιπόν, του κοριτσιού, ήρθαν οι άλλες. Ωραία λέω, πάλι κάτι καλό θα μου συμβεί. Η τύχη μου χαμογελάει σήμερα. Αλλά που να τα καταλάβεις τα δίποδα με το μικρό κεφάλι και τα μακριά χέρια. Είναι εντελώς απρόβλεπτα όντα (παλιά θα το έλεγα αλλιώς, αλλά τώρα έχω ωραίο λεξιλόγιο και τρόπους, είπαμε.) Αντί να εισπράξω κανένα χάδι ακόμη ή, καλύτερα, κανένα από αυτά τα σφαιρίδια που σχημάτιζαν πύργο στην πιατέλα και μου έσπαγαν τη μύτη –αργότερα έμαθα πως τα λένε κεφτεδάκια– αντί γι' αυτό, οι τσιρίδες της κυρίας Κεφτεδάκι, μόλις με είδε, έκαναν τον σύζυγό της να με βυθίσει κατευθείαν στην μπανιέρα με ένα χείμαρρο από σαμπουάν. Σοκ. Το ξεπέρασα μόλις με υποδέχτηκε η Λεμονάνθη στην αγκαλιά της πάλι και με τύλιξε σε μια μαλακή πετσέτα. Πριν αρχίσει να με τρίβει τίναξα το τρίχωμά μου, κατέβρεξα την κυρία Κεφτεδάκι, που με κατσάδιασε λέγοντας:

«Κάτσε κοκκινοτρίχη. Λούτσα με έκανες.»

Αυτό ήταν. Είχα βαφτιστεί. Τα δίποδα βαφτίζουν με βάση την εμφάνιση, φαίνεται. Κι έτσι κατέληξα με το όνομα του ξακουστού πειρατή. Τον είδα μάλιστα. Μου τον έδειξε η Λεμονάνθη σ' ένα βιβλίο. Μου άρεσε. Άγριος σαν και μένα. Μόνο που εγώ είμαι πιο έξυπνος και πιο δυνατός, νομίζω, γιατί τον έφαγα. Μια μέρα που με παράτησαν όλοι μόνο μου και έβλεπαν τηλεόραση. Κι εγώ από τα νεύρα μου μασούλισα το βιβλίο. Τις έφαγα άσχημα. Αλλά δεν ήταν η μοναξιά μόνο, ήταν που ήθελα οπωσδήποτε βόλτα για κακά. Δεν καταλάβαινα. Από τη μία τις έτρωγα όταν τα έκανα μέσα στο σπίτι και από την άλλη ξεχνούσαν να με βγάλουν βόλτα. Τρως τον Μπαρμπαρόσα ή δεν τον τρως;

ι αν ο Μπαρμπαρόσα χρειαζόταν να υπερασπιστεί τους φίλους του και τον εαυτό του στο δικαστήριο, πώς θα μπορούσε να τα καταφέρει;

Βοήθησέ τον γιατί από την αγόρευσή του και την επίκληση των σωστών νόμων εξαρτάται η επιβίωση όλων των φίλων του, του ίδιου, και όλων των ζώων.

**Ώρα για παιχνίδι, άσκηση και δράση!
Ξεσκόνισε τους νόμους, υπερασπίσου τα ζώα!
Μάθε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις σου
ως ιδιοκτήτη ζώου συντροφιάς!**

**Για τους «τρελαμένους» με τους νόμους, τις
συμβάσεις και τις διεθνείς συνθήκες!**

Τι είναι Νόμος;

Τι είναι Διεθνής Σύμβαση;

Τι είναι Ευρωπαϊκή Οδηγία;

Ένα γλωσσάρι για σένα:

Νόμος είναι ο θεσμοθετημένος γραπτός κανόνας δικαίου που στηρίζεται στο Σύνταγμα μιας χώρας. Οι νόμοι ρυθμίζουν υποχρεωτικά τις σχέσεις μεταξύ των πολιτών, των πολιτών με το κράτος και την ομαλή λειτουργία του κράτους. Οι νόμοι ψηφίζονται από το εθνικό Κοινοβούλιο. Η ισχύς των νόμων αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ).

Συμβάσεις ή Συμφωνίες ή Συνθήκες είναι πράξεις του δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και αφορούν τις συμφωνίες μεταξύ πολλών κρατών και/ή διεθνών οργανισμών, με σκοπό να ορίσουν τις μεταξύ τους σχέσεις και τις σχέσεις τους με τους πολίτες σύμφωνα με τον νόμο. Αφού υπογραφούν από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων, οι συμβάσεις πρέπει να κυρωθούν ή να εγκριθούν από τις εθνικές αρχές, δηλαδή από τα εθνικά κοινοβούλια.

Οδηγία στο Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μια πράξη «κανονιστικού χαρακτήρα», με άλλα λόγια ένας κανόνας, που δεσμεύει κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ. Κάθε κράτος-μέλος μπορεί να ρυθμίσει τον τρόπο με τον οποίο θα εξασφαλίσει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Οργάνωσε τα ζώα σε κατηγορίες (προσοχή ένα ζώο μπορεί να ανήκει σε περισσότερες από μία κατηγορίες):

(α) Ζώα συντροφιάς _____

(β) Άγρια ζώα -----

(γ) Απειλούμενα είδη -----

(δ) Ζώα προς σφαγή -----

(ε) Παραγωγικά ζώα -----

(στ) Ιχθυαποθέματα -----

(ζ) Μεταναστευτικά πουλιά -----

(η) Πειραματόζωα -----

Για ποιες από τις παραπάνω κατηγορίες ζώων υπάρχει σχετική νομοθεσία για την προστασία τους; Δες τις σελίδες 88, 89 και κύκλωσε τις κατηγορίες αυτές.

Αντιστοίχισε το ζώο της συντροφιάς του Μπαρ- μπαρόσα με τον σχετικό νόμο:

Σύμβαση CITES 1973. Απαγορεύεται το διεθνές εμπόριο ειδών (π.χ. παλτά, τσάντες κ.λπ.) που προέρχονται από ζώα υπό εξαφάνιση.

N 4039/2012*. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση κάθε είδους ζώου σε κάθε είδους θεάματα.

Οδηγία 1999/22/ΕΚ του Συμβουλίου για τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους.

N 4039/2012*. Ο ιδιοκτήτης του ζώου συντροφιάς υποχρεώνεται να τηρεί τους κανόνες ευζωίας του ζώου και να μην εγκαταλείπει το ζώο του, ενώ αν επιθυμεί να το αποχωριστεί, πρέπει να το παραδίδει στην αρμόδια υπηρεσία του Δήμου.

Σύμβαση του Ρίο ντε Τζανέιρο 1992, για τη βιολογική ποικιλότητα.

Σύμβαση της Βέρνης 1979, για τη διατήρηση της άγριας ζωής. Πρέπει να προστατεύουμε τα άγρια είδη χλωρίδας και πανίδας της Ευρώπης, ιδίως εκείνα που απειλούνται με εξαφάνιση.

N 4039/2012*. Προστατεύονται τα ζώα εργασίας. Πρέπει να τους παρέχουμε τροφή, νερό, στέγη και συνθήκες διαβίωσης προσαρμοσμένες στο φυσικό τους περιβάλλον.

* Όπως ο νόμος έχει τροποποιηθεί και ισχύει με τον Ν 4235/2014

Ευρωπαϊκός Κανονισμός 1967/2006 για την αλιεία στη Μεσόγειο. Απαγορεύεται το ψάρεμα με δυναμίτη και με τρόπους που καταστρέφουν τη ζωή στο βυθό.

Εθνική νομοθεσία που ορίζει το ελάχιστο μέγεθος των ψαριών που μπορούμε να καταναλώνουμε.

Σύμβαση της Βόννης 1979, για τη διατήρηση των αποδημητικών ειδών της άγριας πανίδας. Πρέπει να προστατεύουμε τα αποδημητικά πουλιά και τους βιοτόπους τους. Απαγορεύεται το κυνήγι τους κατά τις μεταναστευτικές τους διαδρομές.

Οδηγία 2010/63/ΕΕ για την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για επιστημονικούς σκοπούς. Πρέπει να εξασφαλίζουμε καλές συνθήκες διαβίωσης στα ζώα που χρησιμοποιούνται για επιστημονικούς σκοπούς (πειράγματα κ.λπ.).

Οδηγία 2008/119/ΕΚ για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για αξιοπρεπείς συνθήκες ζωής των ζώων που προορίζονται για σφαγή ή για παραγωγή αυγών. (μοσχάρια, γουρούνια, κοτόπουλα κ.λπ.).

Άρθρο 13 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καλή διαβίωση των ζώων. Τα ζώα είναι ευαίσθητα όντα και πρέπει να τους εξασφαλίσουμε καλές συνθήκες διαβίωσης.

“Τα ζώα έχουν δικαιώματα όπως και εμείς οι άνθρωποι. Μερικοί από τους ανθρώπους τα αμφισβητούν. Παίρνουν στο σπίτι τους ζωάκια, τα μεγαλώνουν κι έπειτα τα παρκατούν στους δρόμους και τα αφήνουν μόνα τους να βρουν τρόπο να επιβιώσουν. Υπάρχουν νόμοι και οργανώσεις που βοηθάνε, αλλά παρόλα αυτά μερικοί δεν σταματάνε να τα βασανίζουν.

Σε αυτό το βιβλίο, τα ζώα, ο Μπαρμπαρόσα ο σκύλος, μια λεοπαρδαλή από γουναράδικο, ένα δελφίνι από το δελφινάριο, ένας παπαγάλος από το Pet Shop, θέλουν να είναι ελεύθερα. Θέλουν μάλιστα να ελευθερώσουν όσα ζώα έχουν κακοποιηθεί, είναι πληγωμένα ή τα έχουν κακομεταχειριστεί οι άνθρωποι.

Το βιβλίο αυτό μου άρεσε, γιατί δείχνει ότι οι νόμοι δεν προστατεύουν μόνον τους ανθρώπους. Προστατεύουν τη φύση και τα πλάσματα που ζουν σ' αυτή και που εξαιτίας μας μπορεί να καταστραφούν. Αν δεν προσέξουμε είναι σαν να διαλύουμε το ίδιο μας το σπίτι.”

Μάρκος, 11 ετών

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαυρομιχάλη 23, 106 80 Αθήνα,
Τηλ.: 210 3678 800 • Fax: 210 3678 819
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org

ISBN 978-960-562-370-8

14974